

Nr 211.

Av herrar **Cassel** och **Lundqvist**, *angående en omarbetning av reglerna för realisationsvinstbeskattningen.*

Till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet hänföres bl. a. vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast egendom, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång och varit i den skattskyldiges ägo under mindre än tio år (*realisationsvinst*). Vid beräkning av realisationsvinst upptages såsom intäkt vad som erhållits för den avyttrade fastigheten. Har den skattskyldige tidigare fått åtnjuta avdrag för värdeminskning av fastigheten, skall vidare tilläggas vad som vid avyttringen återbekommit av de avskrivna beloppen. Avdrag får ske för alla omkostnader för förvärvet och avyttringen, däribland kostnader för å egendomen företagna grundförbättringar.

Resultatet av dessa bestämmelser är i tider av raskt sjunkande penningvärde *orimligt*. De belopp som härigenom upptagas till beskattning äro till betydande del — kanske helt — rent fiktiva. Förhållandet framstår tydligast, om en person, som byggt sig ett eget hem, inom tio år nödgas avflytta från orten för att t. ex. tillträda en ny tjänst eller ägna sig åt ny verksamhet på annan ort. Han säljer då sin fastighet och vill kanske på den nya orten uppföra ett nytt eget hem. Även om han då bygger en fastighet av precis samma typ som den föregående, bli kostnaderna givetvis betydligt högre än förut. Det kan förutsättas att den köpeskilling han erhållit vid avyttringen av sin fastighet helt åtgått. Eftersom denna emellertid på grund av det sjunkande penningvärdet givetvis är högre än kostnaden för den ursprungliga fastigheten, nödgas han betala en kanske mycket hög skatt för en nominell inkomst, som lagts i toppen på hans övriga inkomster.

Någon anledning att ur principiell synpunkt beskatta denne skattskyldige föreligger uppenbarligen inte.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville uppdraga åt någon av de nu sittande skattekommittéerna att företaga en omarbetning av reglerna för realisationsvinstbeskattningen, så att vid beräkning av den skattepliktiga vinsten hänsyn tages till penningvärdets fall.

Stockholm den 26 januari 1951.

Leif Cassel.

R. Lundqvist.